

bring, som er stillet under Nr. 8, nemlig at Justitsministeren skal være berettiget til at tillade, at dramatiske Forestillinger, Koncerter o. s. afholdes indenfor de i Lov af 7de April 1876 § 5 bestemte Tider, dog ikke tidligere end Kl. 1 Estermiddag. Mindretallet har i sin Betænkning gjort opmærksom paa, at man kan umulig nøies med en saadan Dispensationsret. Ja, jeg fristes til at sige til det ærede Mindretal, at det gaar jo saadan med det menneskelige Liv, at man tit maa nøies med Lidt, naar man ikke kan faae Mere, og jeg er bange for, at hvis Mindretallets Forslag bliver vedtaget, saa vil saavel Mindretallet som alle vi Andre komme til at nøies med endnu mindre, end der er foreslaaet af Flertallet, nemlig komme til at nøies med Tilstanden, saaledes som den er for Dieblisset, saa der ikke vil blive opnaaet det Allermindste. Mindretallet retter dernæst i sin Betænkning en mild Bebreidelse til Flertallet, fordi Flertallet under de nuværende politiske Forhold vil være med til at give Justitsministeren en saadan Bemyndigelse. Det er meget muligt, at denne Bebreidelse ikke er ganske ufortjent mod adskillige af Flertallets Medlemmer, men paa den anden Side haaber jeg, at Mindretallet vil indrømme, at det at have Tillid til sine Medmennesker ikke i og for sig er nogen Last, men snarere en Dyd; Flertallet har nu den Tillid til Justitsministeren — og det er jo ikke alene denne Justitsminister, det kommer an paa, men ogsaa fremtidige Justitsministre — at denne Dispensationsret vil blive benyttet for det første loyalt og dernæst saa udstrakt som muligt. Det vil jo være den høitærede Justitsminister bekendt, at der er mange Arbeidere, som om Søndagen ikke gaa i Kirke, hvad man maaefte efter den Stilling, som i alt Fald en stor Del af Præsterne stille sig i til Arbeidsbevægelsen, ikke kan fortænke dem i; men netop da Forholdet er saadant, da der faktisk er en Mængde Arbeidere, der ikke gaa i Kirke, saa vil det være af største Betydning — deri ere selvsølgelig baade Flertallet og Mindretallet enige — at der bliver givet Arbejderne Veilighed til at faae en sund og gavnlig Udspredelse, og det er derfor, at Flertallet har den Tillid til Justitsministeren, at han vil strække sig saa langt som det efter Omstændighederne er muligt, og jeg er overbevist om, at den høitærede Justitsminister i den Henseende uden at befrygte Noget som helst kan strække sig overmaade langt og vil strække sig saa langt som muligt, for at der kan blive givet Arbejderstanden Veilighed til at komme til at tage Del i saadanne Fornøielser, som kunne have

en gavnlig Indflydelse og ere af folkeopdragende Betydning. Mindretallet gjør endvidere i sin Betænkning opmærksom paa, at Flertallet har ingen Garanti for, hvorledes denne Dispensationsret vil blive benyttet. Det er jo forsaavidt ogsaa ganske rigtigt, vi have ikke anden Garanti end den, som ligger i, jeg kan sige, den sunde Menneskeforstand, at den sunde Menneskeforstand maa være paa det Reene med, at det er noget Gavnligt, at der bliver givet Arbejderne Veilighed til at faae saa mange sunde og gavnlige Udspredelser som mulig. Der er stillet et Underændringsforslag udenfor Betænkningen af to ærede Medlemmer til denne Paragraf. Dette Underændringsforslag er imidlertid saa mærkeligt, at jeg ikke har kunnet finde nogen Grund til det, og jeg vil derfor oppebie — da jeg selvsølgelig antager, at de to ærede Medlemmer virkelig have fornøstige Grunde til at stille dem — hvad de sige, før jeg svarer derpaa. Endvidere bebreider Mindretallet Flertallet, at det ikke har optaget i Loven en Bestemmelse om, at offentlige Forsamlinger maa afholdes hele Søndagen. Mindretallet gjør opmærksom paa, at saadanne offentlige Forsamlinger maa nu først afholdes efter Kl. 4 Søndag Estermiddag, men deri gjør Mindretallet sig skyldig i en Feiltagelse; thi Loven af 7de April 1876 gaar ud paa noget ganske Andet. Loven af 7de April 1876, § 7, siger nemlig — jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse oplæse det: „Paa Folketjens Helligdage maa offentlige Forsamlinger først afholdes, efterat Folketjens Gudstjeneste i vedkommende Stad, Kjøbstad eller Landsogn er sluttet.“ Altsaa, det er Hovedbestemmelsen: Naar Gudstjenesten er sluttet et Sted, saa maa der holdes offentlige Forsamlinger. Nu slutter Gudstjenesten ganske vist til forskellige Tider, men i alle de Landsogne, hvor der f. Ex. kun er een Kirke, vil Gudstjenesten, hvis Gudstjenesten begynder Kl. 9, sluttet senest Kl. 11, hvis Præsten da ikke holder en meget lang Prædiken, men hvis der begynder Kl. 10, vil Gudstjenesten være sluttet Kl. 12, og i de Landsogne, hvor der er 2 Kirker, der begynder Gudstjenesten regelvis Kl. 9 og Kl. 1. Altsaa, i de Kirker, hvor der først er Tjeneste, altsaa i over Halvdelen af hele Landets Sogne, vil man efter vor nuværende Lov kunne begynde de offentlige Forsamlinger, naar Gudstjenesten er sluttet, altsaa Kl. 12. Jeg tror, at det er meget sjældent, at man begynder offentlige Forsamlinger før, og navnlig her i Kjøbenhavn tror jeg, at selv om man gav Kjøbenhavnerne Lov til at holde offentlige